

fordi de Slutninger, man drager af Arbejdsløshedstallet i December 1919, er ganske forkerte. Den ekstraordinære Arbejdsløshed, vi havde i 1918, blev imødegaaet med ekstraordinær Understøttelse. Arbejdsløsheden var hidført ved Blokaden, og da Blokadens Virkninger aftog, efter at Krigen var ophørt, ophørte ogsaa Arbejdsløsheden, og hele Sommeren 1919 havde vi en Arbejdsløshedsprocent her i Danmark, der var ringere, end Arbejdsløshedsprocenten gennemgaaende var i de forudgaaende 10 Aar. Det Arbejdsløshedstal, det ærede Medlem Hr. Martin Hansen nævnte for December Maaned 1919, er taget fra Maanedens Slutning, men det er en Tid, hvor der altid er mange arbejdsløse. Hvis det ærede Medlem vilde have gjort sig den Ulejlighed virkelig at studere Tallene, vilde han have set, at de arbejdsløses Tal, saaledes som Statistikken foreligger for os, procentvis var ringere i December 1919 end i de forudgaaende 10 Aar. Hvis det ærede Medlem havde set Tallene rigtigt efter, vilde han ogsaa have set, at Arbejdsløsheden aftog meget hastigt i de følgende Maaneder, hele Foraaret og Sommeren 1920 var Arbejdsløshedstallet ikke over, hvad Arbejdsløshedstallet gennemsnitligt har været her i Landet i ganske normale Aar, det er først hen paa Efteraaret 1920, da den økonomiske Krise begynder, at Arbejdsløshedstallet bliver foruroligende. De Tal, som er nævnt af det ærede Medlem Hr. Martin Hansen som Bevis for, at der ikke er gjort noget af den tidligere Regering for at raade Bod paa Arbejdsløsheden, er altsaa ganske misvisende, og derfor vil jeg anbefale de Herrer, der yderligere skal tale om Arbejdsløshedsspørgsmaalet, at holde sig fra at rette særlig Bebrejdelse mod den radikale Regering dette Forhold vedrørende; for der er ingen Bebrejdelse at gøre den med Hensyn til Arbejdsløshedsspørgsmaalet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Haurum har Ordet for en kort Bemærkning.

Haurum: Jeg skal kun sige til det ærede Medlem Hr. S. C. Nørgaard, at det, det ærede Medlem var inde paa, var jo helt udenfor det, der var det centrale i mine Udtalelser. Jeg paaviste, at Sogneraadsmøder fra den Kommune, hvor den Mand bor, som jeg, specielt henvendt til det ærede Medlem Hr. S. C. Nørgaard, nævnte Navnet paa, havde forsøgt paa at faa ham til at ændre sin egen Selvangivelse. Det er det, der er det centrale i denne Sag, og ikke, om den Mand, jeg

nævnte, er et særligt Tilfælde. At han er en særlig dygtig Mand, det indrømmer jeg, og det har jeg nævnt; men det var ikke tilpas for vedkommende Sogneraad, at hans Selvangivelse var saa høj, som den var; og man kan jo let skønne, at de, der gjorde Indvendinger, var bange for, at denne Angivelse skulde komme til at danne Grundlaget for en Skatteansættelse i Kommunen, og det vilde ramme Toppen ogsaa. Det var af selviske Grunde, de søgte at faa denne Mand til at nedsætte sin Selvangivelse.

Maå jeg sige angaaende min Udtalelse om Sogneraadforeningen, at den Karakteristik, jeg har givet af Sogneraadforeningen derhjemme, fastholder jeg. Jeg sagde udtrykkelig, at man kunde ikke frigøre sig for den Følelse, at det, det gjaldt om for Sogneraadforeningen, var at instruere Sogneraadsmøderne ude omkring saaledes, at de paa lempeligst mulig Maade kom omkring ved Skatteansættelsen. Til yderligere Karakteristik af Arbejdsmetoden i denne vejledende Forening, som den giver sig ud for at være, tjener ogsaa, at Sogneraadforeningen, hver Gang de sociale Love blev ændret, holdt Møder for at drøfte disse Love; og jeg kan forsikre, at Hensigten var ikke at faa disse sociale Love udnyttet, tværtimod.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Hansen: Jeg forstaar ikke rigtig, at det ærede Medlem Hr. Hauge vil bestride Rigtigheden af det, jeg før sagde. Det er ganske givet, at i December 1919 var de arbejdsløses Antal, som jeg udtalte, større end før, og jeg spurgte: Hvad gjorde den daværende Regering for at mildne denne Arbejdsløshed? Og hvad bebrejdede man den daværende Regering med, Hensyn til dette Spørgsmaal? Bebrejdede de Herrer Regeringen, at den ikke gjorde noget? Nej, der kom ikke et Ord i saa Henseende, og jeg ved ikke, hvad de Herrer foretog sig for at lindre Arbejdsløsheden. Jeg udtalte ogsaa, at den nuværende Regering havde sat forskellige Arbejder i Gang baade paa det ene og det andet Omraade for at mildne den nuværende Arbejdsløshed, og naar det ærede Medlem siger, at i 1920 gik den ned, da er det rigtigt, den gik ned i Sommeren 1920; men da regerede de Herrer ikke, da var den nuværende Regering traadt til. Og nu da den gik op igen, har Regeringen foretaget sig adskilligt for at mildne den.